

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. V. Ad Pilati verba, Ecce Homo, Christum designantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

opera tua, nec comparari fortitudini tuae.
 Transibo ergo & videbo. Nam auxilium meum à te, & à te solo. Fidia & spes mea, gaudium & corona gloriæ meæ, delitiæ meæ, amor meus. Magis etiam post spinarum missilia & stercidina, & purpureum imbrem. Quo emarcida & ô nimium sterilis cordis mei terra delictorum æstu emedullata, purpureo hoc desterilescat dono, fecundetur rore, centupla redhibitione æternùm beanda muneranda.

CAPVT V.

Ad Pilati verba, ECCE HOMO, Christum designantia.

Psal. 21. **N**ON credo. & habeo suffragan-
 tem Dominum, Ego sum vermis
 & non homo; opprobrium hominum. &
 abiectio plebis. Et quæ hæc species ho-
 minis

minis? caput quæro, aurum illud
 optimum; & nihil præter horridas
 spinas reperio, & stâtis iam ac emor-
 tui sanguinis digitales grumas. Vbi
 comæ capitis tui sunt? vbi purpura
 Regis vincita canalibus? cadauero so-
 sanguine implexam video. Oculi, a-
 moris mei lampades, vbi estis? ô So-
 les, cæli huius maximi, vbi amica
 quondam mihi lux? ô flammæ, vbi
 ardor, calorque quondam vester,
 quæ vno obrutu, tamquam validissi-
 mo fulmine pectusque corque ipsum
 tot reconditum claustris solitæ per-
 uadere? & iacent deiecta hæc nunc
 lumina, tamquam rupibus defossa;
 & lucidissimis diebus densissimæ
 successerunt noctes? quò nunc ve-
 stigia flectam in his tenebris facula
 destitutus? quam ingrediar viam
 Sole obtenebrato? Lunam meam,
 veram matrem Solis mei magni,
 vicariam in ducem deligam? nulla
 iam Luna est Sole vniuersum tene-
 L. 4. brato.

Vi Scriba
 Janu
 1711

brato. Aut si quæ Luna est, lumen omne refudit suo Soli. Ita mortuo soli lux omnis consepulta iacet.

O aliquando mihi Soles, sideraq;
felicia prosperi cursus mei nuncia;
quibus maris salubria noxiaq; tem-
perabam flamina, quibus, certanti-
bus inter se tenebris, vento, procel-
lis, lassis inualidisque rebus, ultimo-
que discrimini proximis, eripiebat
periculo meo felix; vbi lumen nunc
vestrum? vbi *gena areola* quondam
romatum consista à pigmentariis? vbi ru-
bor candorque illarum? siccine e-
marcuit color optimus? video bu-
xco quodam liuore deiectas, dexte-
rasque spirantes armatas, alapasq; &
sputa, fœdaque crapularum eructa-
mina. Et ille vultus est in quem desi-
derant angeli conspicerè? sputami-
nibus permistas video lacrymas, san-
guinemq; densè stillantem. Verè sic
ut *fragmen mali punici, ita gena tææ*: sed
emortuum fragmen, & tabe sua lan-
guidum,

Cant.

3.

Cant.

4.

guidum, purpuraq; sua derosum. vbi
 coccinea labia tua distillantia myrrham *Cant.*
 primam? nil præter liuores video, & 5.
 fragmina verius quàm labra. Et non
 olim Fauus distillans labia tua, mel & lac *Cant.*
 sublingua tua, odor oris tui sicut malorū, 4.
 guttur tuum sicut vinum optimum? quod *Cant.*
 nunc nihil deuomit præter sangui- 7.
 nem, excussorumque dentium ru-
 dera. & fella nunc potius quàm mel-
 la lego, absynthium verius quàm vi-
 num: vt quas intētauerat minas po-
 pulo suo, cibabo populum istum absyn- *Hier. 9.*
 thio, & potum dabo eis aquam fellis, eas
 ipse pro delictis illius, primus rulerit,
 iuxta illud Prophetæ: Repleuit me a- *Thren.*
 maritudinibus, inebriauit me absynthio, 3.
 cum ipse inebriasset populum suum
 vino: à quo; pro vino absynthium
 fellaque in beneficiorum compen-
 sationem retulit. Vbi collum tuum sicut *Cant. 2.*
 monilia, sicut turris Dauid, quæ edificata *Cant.*
 est cum propugnaculis: mille clypei pendent 4.
 ex ea, omnis armatura sortium? omnis

L 5 nunc

nunc armatura verberum; ille vulnera pendent ex eo, amantis animæ valida propugnacula. Quibus munita nullam inimicam vereatur aciem, hostilem incursum nullum, insurgant agmina ferrumque; munimenta hæc vulnera sunt omnem aduersariam aciem, vt paleam vento agitatum, excussura, vt fluctus temerè rupibus incurrentes, repercussura.

Cant. 5 Vbi brachia tua, manusque tortiles aureæ, plena hyacinthis? vbi pectus Sole lucidius, ventereburneus distinctus saphiris? vbi crura columna marmoreæ, qua fundata sunt super bases aureas? vbi

Psalm. 44. speciosus ille præ filiis hominum, Quasi aurora consurgens, pulcer vt Luna, electus vt Sol, terribilis vt castrorum acies

Cant. 6. ordinata; totus denique candidus & rubicundus, electus ex millibus, nitidior lactus candidior niue, rubicundior ebore antiquo, sapphiro pulchrior? at

Cant. 5. nunc, quomodo obscuratum est aurum; mutatus est color optimus? argenti ruium.

versum

*versum est in scoriam, vinum tuū mistum
 est aqua. Reputatus es in vas testium,
 opus manuum figuli. Quid dicam? cui
 comparabo te, vel cui assimilabo te dilecte
 mi? cui exaquo te, & consolabor amor
 meus? Magna est enim velut mare contri-
 tio tua: quis medebitur tui? quis mede-
 bitur mei, nisi hic sanguis vulnera q̄;
 dilecte mei? Plauserunt super te mani-
 bus omnes transeuntes per viam: sibilave-
 runt, & mouerunt caput suum super di-
 lectum meum. Hæcine est vrbs, dicen-
 tes, perfecti decoris, gaudium vniuersæ ter-
 raradeo q̄; hæcine est Hierusalem il-
 lacælestis, habens claritatem Dei: & lu-
 men eius simile lapidi pretioso tamquam
 lapidi iaspidis sicut crystallum? cuius fun-
 damenta omni lapide pretioso ornata, ias-
 pide, sapphiro, calcedonio, smarag-
 do, sardonyche, sardio, chrysolido,
 beryllo, topazio, chrylopraso, hya-
 cintho, amethysto? cuius duodecim
 portæ, duodecim margaritæ sunt per sin-
 gulas: & platea aurum mundum tam-*

Isa 1.
 Thren.
 4.
 Thren.
 2.

Apoc.
 21.

L. 6 quam:

Pi. Seraphim
 Thren.
 4.

quam vtrum perlucidum? hęc est illa descendens de cęlo in vterum virginę, inde in Bethlehem, in vbera, in vincula, & flagra, in coronam spinęam? vt meritò tamquam à prætorio Pilati inclamet, O vos omnes qui

Thren.
1. *transitis per viam, attendite & videte. sicut est dolor sicut dolor meus. Quoniam vindemiauit me, & loquutus est Dominus in die ira furoris sui, cum puniret in dilecto meo scelera mea, quę supergressa sunt caput meum; & sicut arena quę est in littore maris multiplicata*

Thren.
2. *sunt. Ideo ait, Defecerunt præ lachrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea ab immanitate vulnerum meorum; & effusum est in terra iecur meum, dum scruuiunt etiam in interiora flagella populi mei; & non est qui consoletur. quod*

Thren.
1. *solamen ego sperem in ignibus semper ardentibus? omnes inimici mei audierunt malum meum, latati sunt, quia viderunt ignominiam meam. ipse autem gemens cõuersus sum retrorsum. quid? quod*

quòd non sit qui conòletur eum ex omnibus caris eius. Omnes amici eius spreuerunt eum, & facti sunt ei inimici. hinc illæ voces commiserationibus plene. Idcirco ego plorans; & oculus meus deducens aquas: quia longè factus est à me consolator conuertens animam meam: facti sunt filii mei perditii, quia inualuit inimicus.

Non magnum fors esset, si soli oculi deducerent aquas, & non uniuersum corpus sanguinum profunderet flumina; vt non nullus ei decor, sed nec humana superesset forma. Scelera quid non possunt mea! aut quid ego sperem tot criminum reus? quid non metuam in die Domini magno terræmotibus & elementorum collisionibus prænotando? Super hoc plangam & ululabo. *Va Mich. 1*
dam spoliatus & nudus: faciam plantum
velut draconum, & luctum quasi struthionum. Nam si in innocente hæc euenerunt, in nocente quid sperandum

De Seraphim
Amor
De Mil.

dum est? aut quid vltra dicam deli-
tiis plenus? quousq; lactor inani spe;
& è purpura, conuiuuis, voluptati-
bus, opibus cælestia spero? E C C O R

Psal. 21 HOMO. Quid dicam? *Aruit tamquam*
testa virtus mea, & lingua mea adhaesi
faucibus meis: adeoq; in puluerem mor-
tis deduxisti me. Nec vltra mihi super-
est anima. Quoniam circumdederunt te
canes multi. Consilium malignum obsedi-
te. Foderunt manus tuas & pedes tuos,
dinumerauerunt omnia ossa tua, qua-
nudauerant scelera mea, foderant
delicta mea. Circumdederunt te vituli
multi, tauri pingues obsederunt te, effre-
natarum voluptatum mearum, &
deliciarum sæculi. Aperuerunt super te
os suum sicut leo rapiens & rugiens, pec-
cata mea, quibus indignationem i-
ram que æternum sæuientem merui;
maximè cum tamquam non vna cõ-
tentus rabie, tot repetitis vicibus ite-
raui furores, crimina criminibus, fla-
gella flagellis, ignes ignibus inne-
ctendo.

ctendo. Ideo factum est cor meum tam-
 quam cera liquefcens in medio v̄tris mei,
 dum intueor te, & recogito annos
 meos in amaritudine animæ meæ.
 Ego sum qui peccaui, tu quid meri-
 tus es amor meus? nisi quia posuit *Esa. 53.*
 Dominus in te iniquitatem omnium no-
 strum. Vulneratus enim es propter ini-
 quitates nostras, attritus es propter scele-
 ra nostra. Disciplina pacis nostræ super-
 te, & liuore tuo sanati sumus. Quid re-
 pendam tibi amor meus? bonis enim *Tob. 12*
 omnibus per te repleti sumus. Maximè
 cum audio vocem illam lamenta-
 tionis & v̄æ, ECCE HOMO. Vox
 tristis & acerba nimis. Quò tendis a-
 mor? aut quò rapis amantem? Non *Esa. 53.*
 est species ei neque decor. Vidimus eum, &
 non erat aspectus; & desiderauimus eum.
 Quia non erat ille desideratus gen-
 tibus. Vidimus despectum, & no-
 tissimum virorum, virum dolorum. Et
 quasi absconditus vultus eius & despe-
 ctus, vnde nec reputauimus eum. Quis
 crede-

crederet eundem, in quem desiderant angeli prospicere, caelorum voluptatem, alterius seculi delicias; & qui *linguores nostros tulit, dolores nostros portauit; quem intuemur quasi leprosum, & percussum à Deo & humiliatum, & cum sceleratis reputatum*, propter peccata nostra? quid fiet de nobis in ignibus æternis? in irrespirabili, inextricabili, inenatabili profundo? ubi corpora vruntur & durant, erogantur & reparantur; vt *Ætne montes ignis intrinsecus foeti, cum deuorantur non finiunt, cum exuruntur non absumentur*. Et quid sunt hæc montium supplicia, si non tanquam leuia quædam missilia, & exercitatoria puerorum iacula ignis æterni dura æternitas. Et tamen quis mirabitur æterna; qui Christum videt, poenasque in innoxio corpore sustinentes? qui audiuerit, *Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea. Instar vilissimæ aquæ effusus sanguis*

Psal. 21

Regis

Regis nostri, dilecti nostri, mundi
 precium. Nos nec lachrymas fundi-
 mus, in tanta peccatorum mole, cæ-
 lorum exilio, inferorum pœnis. Vbi
 sudor, vbi sanguis? vbi carnum la-
 cerationes, ossium dispersiones? &
 stamus in tanta laniatione luctuque
 amoris nostri, & non tabescit anima
 nostra, non exarescit, *& facta est quasi Thren.*
lignum? cùm videmus Propheticas ^{4.}
 has prænotiones opere completas,
Omnes videntes me deriserunt me: locuti Psal. 22,
sunt labiis, & mouerunt caput. Sperauit in
Domino, eripiat eum. Saluum faciat eum
quoniam vult eum. Non satis erant im-
 mitia & qualia nulla retro secula fla-
 gra viderunt, nisi & spurcum blas-
 phemias spiritum sacrilego ore de-
 uomerent; caueamus ne in nouissi-
 mo rideamur à iusto nimiùm Iudice
 omnis commiserationis ignaro: ne
 serò fluant non profutura lachry-
 mæ. Dum tempus patitur, ample-
 ctamur profutura: & intueamur in
 exem-

exemplum Prætorio datum. Nam quid venamur in hoc seculo? opes?

Luc. 6. audiamus Dominum, *Vae vobis diuitibus, quia habetis consolationem vestram.*

Luc. 18. Et, *Facilius camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum Dei.* Aut mentitur Dominus; aut falluntur qui accumulandis insudant opibus. Voluptates? audi Sapien-

Prov. 5. tem, magnum è se magistrum, *Fallax distillans labia meretricis; & nitidus oleo guttur eius, nouissima autem illius, amara quasi absynthium, & acuta quasi gladius biceps. Pedes eius descendunt in mortem, & ad inferos gressus illius penetrant. Ho-*

Sap. 5. nores? transeunt tamquam umbra, & tamquam nuncius percurrens, & tamquam nauis quæ pertransit fluctuantem aquam. Aut tamquam avis quæ transiulat in aère, aut tamquam sagitta emissæ. Et spes impii tamquam lanugo est, quæ à vento tollitur, & tamquam spuma græuilis, quæ à procella dispergitur, & tamquam fumus qui à vento diffusus est, &

quam
euntis
pes in
sa, dif
ne lu
mas
illius
præel
tes, f
potes
ctis c
in me
Quid
antep
& qu
test. I
infeli
qui.
durur
non d
nis, p
venia
nulla
menta

quam memoria hospitis vnius diei præter-
 euntis. Et vbi honores, voluptates, o-
 pes in hoc corpore, inter hæc deroga-
 ta, dissipata, dilaniata, & in sangui-
 ne suo squalentia membra? quid a-
 mas Christiane? erras, si ab amore
 illius aberras, qui aspera duraque
 prælegit mollibus. Errare non po-
 tes, si ducem miles sequeris; errare
 potes, si alia insistis via. Quid negle-
 ctis certis dubia diligis? æternitas
 in medio est. A delectu hæc pender.
 Quid hæres dubius? certa incertis
 antepone. Non agitur de perituris,
 & quæ melior fortuna corrigere po-
 test. De æternitate hic agitur, felici,
 infelici. Delige. Sed durum est se-
 qui. Nimirum nocentem & reum
 durum erit sequi innocentem. Et
 non durum erit flammis exuri æter-
 nis, pœnis cruciari æternis, nulla spe
 veniæ, miserationis, mitigationis
 nulla? & non id quod in presenti est mo-
 mentaneum & leue tribulationis nostræ,
 supra

2. Cor. 5.

Handwritten notes on the book's spine:
 In Sermonibus
 Annot
 1721

*Supra modum in sublimitate æternam gloria pondus operatur in nobis, non contemptibus nobis quæ videntur? quæ enim videntur temporalia sunt, quæ autem non videntur æterna sunt. Non Lazarus pro non longi temporis tolerantia, æternum in sinu Abrahæ refrigerium consecutus; contra diues pro paucorum annorum delitiis in æterni tormento ignis constitutus, alternas malorum & bonorum vices æmula retributione compensant, in spei timorisq; secuturum exemplum? quis non deligat exitum præmiaque Lazari? sequatur vitam. Quis exitum voueat pœnasq; diuitis? fugiat mores. Maximè cum oculos coniecerit in hunc ex homine vermem, & opprobrium hominum. Allicit peccatum? intuere hæc vulnera, frontem, oculos, vultum, corpus vniuersum. Et cogita ad singula criminum pro-
 ritamenta in clamentem, Popule meus
 quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? re-
 sponde.*

*Mich.
 6.*

sponde mihi. Et ad vniuscuiusque ani-
 mam : Dilecta mea, columba mea,
 sponsa mea, quid feci tibi? necdum
 expleta lacrymis, sudoribus, sangui-
 ne meo es? quid immanium bellua-
 rum more nullis moueris vulneri-
 bus? vis iterari columnam iteratis
 sceleribus? an satiari non potes vna?
 quid si inceperit commemorare be-
 neficia, vt olim illi populo, *Quia edu-
 xite de terra Aegypti, & de domo seruien-
 tium liberaui. Popule meus memento qua-
 so quid agitauerit Balach Rex Moab, &
 quid responderit ei Balaam filius Beor.*
 Non eduxi te, dilecta mea purgatri-
 ce aqua per lauacrum regeneratio-
 nis de immani sordium & miseria-
 rum lacu? quid arida & inaquosa se-
 ctaris, facta tibi ipsi vipera, aspis, re-
 gulus? non tot millibus in perfidia
 sua destitutis, ignibusque æternum
 addictis, ac minoribus etiam sceleri-
 bus onustis; peperci in hunc diem ti-
 bi? heccine reddis mihi, adeo né asper
 oleaster

oleaster ex mitis & optimæ oliuæ nucleo enasceris? deneger amoris grano, concupiscentia filuescens, è sanguine meo hostis exoreris?

Expergiscere anima mea ad haec querulas turturis tui voces; ne duræ in te cadant minæ Hierusalem olim intentatæ. Videns ciuitatem fleuit super illam, dicens, Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis: quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo; & circumdabunt te, & coangustabunt te vndique, & ad terram prosternent te, & non relinquent in te lapidem super lapidem; eò quòd non cognoueris tempus visitationis tuæ. Ideo ta-

Luca
19.

Thren. 3. bescit in me anima mea. Verè enim misericordie Domini quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes eius: sed miserabitur secundum multitudinem miserationum suarum. Tantùm leuemus corda nostra cum manibus ad Dominum in calos. Nos iniquè egimus, & ad iracundiam

iracundiam prouocauimus. Et tu opposuisti nubem tibi, ne transeat oratio. Ideo oculus meus afflictus est nec tacuit; et quod non esset requies; donec respiceret & videret Dominus de caelis. Verè enim lapsa est in lacum vita mea. Inundauerunt aquae super caput meum. Dixi, Perii. Inuocavi nomen tuum Domine de lacu nouissimo scelerum meorum, & de profundo delictorum meorum, cum erubescerem coram te factore meo, factus in derisum inimicis meis. Sed tu vocem meam audisti, carmen & lamenta, & humilitatem ac contritionem animæ meæ. Tantum ne auertas aurem tuam à singultu meo, & clamoribus, redemptor vitæ meæ. Ut qui retrò luridatus delinquentiæ maculis, nigra- tus ignorantie tenebris; super niuem & grandinem potenti dextera tua exalber. Non suffundor errore quo caruisse delectat: nemo proficiens erubescit.

Hunc profectum quem à manu tua
 iam

iam cœpi experiri, perficiat tantum
 dextera tua; ut exinde ille ego nihil
 quondam peneste, ne sit illa quidem
 situla, aut areæ puluis, aut inane vas
 culum figuli, arbor siam quæ foliis
 perennet, gratumque tibi fructum
 reddat; quæ non ignem, non securam
 metuat, sed manu tua circumfossa
 rore fecundata; mortis retro titulum
 & damnationis erasis, speratum in
 horrea tua fœnus reponam. Pœnit
 tet errorum, inuerecundiæ, crimi
 num; pœnitet amasse quæ tu non
 masti, quæ odisti. Porrige dolentem
 dexteram, & hunc infantiam adhuc
 recentis catulum, necdum perfectum
 luminibus par incerta reptantem
 manu ducito; donec in plenum solis
 dumque in ambulem vis mandato
 rum tuorum.

Nam quid desperem sub hoc ca
 pite spinis redimito; quid sub hoc
 vultu alapis contuso; quid sub cot
 pore verberibus flagrisque lacero
 no

non singula verbera, singula fulmina
 sunt amorem iaculantia? & non, tot
 amorum fontes quot vulnera? tot
 flumina, tot maria? Quis mihi con-
 cedat hæc flagella sanguine dilecti
 mei ebria? quis scopas cruorem tam-
 quam nube depluentes? quis vincu-
 la cælesti hoc imbri roreque madi-
 da, rigidaque? quis dependentem
 humeris purpuram meliore purpu-
 ra tinctam? cara mihi flagra, quibus
 pulsa morte æterna, vita reddita æ-
 terna est. Quibus quatrūduanus fœ-
 tens optatam lucem intueor. Amor
 ubi es? ubi non es amor? spinis im-
 plexum, vibicibus innexum, liuori-
 bus immersum, vulneribus infixum,
 sanguine permistum video. amo vos
 meæ spinæ, vibices, liuores, vulnera,
 sanguis meus. Odi scelera tantorum
 malorum causas, amo vulnera quæ
 licet non fuissent, si non præcessis-
 sent crimina, tamquam vulneribus
 flagra, amo tamen vulnera, odi cri-
 mina.

M

mina.

mina. Non quod gaudeam vulneribus; sed quòd singula vulnera singuli ignes mihi sint: singula verbera, singula incentiua: singulæ spinæ singula prouocatoria, & magnorum proritamenta amorum. Nam quid ego iam essem sine illis? non æternorum ignium pabulum, & indefectæ flammarû numquam moriturarum materies? non perrenni celorum exilio deputatus, Dei que gloriæ que & deliciarum exul? quis ergo miretur amare me vulnera æternorum malorum depulsoria; bonorum æternorum largitoria?

Et tamen inter hæc amoris mei vulnera fluunt lacrymæ. Quid hebes criminibus tamquam aggere circumseptus? dirumpe obstacula, solve vincula; & tandem totis profunde venis sanguis meus. Inter amoris vulnera commiserationis & amoris testes, mœroris gaudiiq; indices fluunt mea lumina. Ne parcite fecundissima, admi-

dolo

dolorum & amorum matrices oculi
 venæque meæ. Fundite diuite qua-
 qua fluxu quidquid purpurei roris
 locuplete natat reconditorio. Quo
 plus fuderitis, plus haurietis; fudif-
 se, hausisse est; pepercisse, perdidisse
 est. Exurgite oculorum fontes, &
 vobis ipsis iam ad hæc verbera tam-
 quam tubas & tympana grandiores,
 mysta doloribus gaudiisque fundite
 maria; donec colliquescat hæc amās
 anima iungaturque amori suo, non
 minoribus votiuis vulneribus lania-
 ta, non rarioribus fontibus irrigua,
 non tenuioribus fluminibus pro-
 flua, paribus coronata spinis, conscif-
 sa verberibus, liuoribus deturpata,
 notata vibicibus.

O si non inferioribus amoris ar-
 deam flammis? verum an in hac are-
 na voluisse amare, amasse est? & pari-
 bus voluisse amare, parib. amasse est?
 an vota hic de penetranti pectoris fu-
 cundissima, adnumerantur rebus? aut su-

M 2 spira

spira confagofo densata singultus;
 audi è cordis intimo vota deprom-
 pta; intuere tamquam à mediis igni-
 bus calentia, vt nulla Babylonia tor-
 nax plus suspirauerit, plus despuma-
 uerit ignium, nulli Siculi montes,
 Vulcania antra plus euomuerint flā-
 marum, nullus ardentius bos mugi-
 erit, atque auidum hoc lacrymarum,
 sudoris, vulnerum sanguinisque pe-
 ctus amori meo.

CAPVT. VI.

Christo sub cruce fatifcenti.

Tene crucis video sub pondere lapsa
 bundum,

Cui quondam calum sarcina nulla fuit
 Quid vereor pondus, supremag³ summa
 ligni?

Aut ego quid verear Hercule sup-
 fito?

Non lignum est cuius sub pondere lapsa
 uelatur: